

Počet zmínek: 1
Tištěná média: 1 |

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Tištěná média 1

Zásadní Kotík opět v Doxu

[zobrazit sken](#)

Tištěná média, Datum publikace: 08.11.2025 0:00, Datum importu: 08.11.2025 0:25, Zdroj: Magazín Víkend DNES, Autor: M A R T I N Z V Ě Ř I N A, Rubrika: Lidové noviny - orientace, Strana: 10, Periodicita: Týdně, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: CZ, AVE: 215 818 Kč, GRP: 3,15, OTS: 283 056, Prodaný náklad: 68 934, Tištěný náklad: 79 280, Čtenost: 283 056, Plocha: 41119 mm²

Chcete si udělat obrázek o tom, co se děje v soudobé hudbě? Vyrazte v pátek 21. listopadu na koncert sestavený ze šesti orchestrálních kompozic soudobých autorů do pražského Doxu.

Petr Kotík na své každoroční podzimní hudební misi představuje Praze významné skladatele soudobé hudby, letos do pražského Doxu přiveze sebe. Koncert sice nese titul „Zásadní Ostrava – New York“, ale vlastně je bilancí. „Program koncertu nabízí jen velmi malou část z tvorby skladatelů, mladých i etablovaných, jejichž velká díla by bez osy Ostrava – New York neexistovala v podobě, v jaké je dnes známe,“ říká skladatel a iniciátor **Ostravského centra nové hudby**. Ovšem na začátku všeho stála Kotíkova iniciativa a byl to on, kdo svou aktivitou vytvořil hudební „osu“ mezi New Yorkem a Ostravou, a tedy i spoluurčil její podobu.

Na co se můžete těšit? Na orchestr Prague Philharmonia, portugalskou koloraturní sopranistku Beatriz Gaudencio Ramos, violoncellistu Andreje Gála a dirigenty Petra Kotíka a Jiřího Rožně.

V první části večera uslyšíte skladbu Petra Bakly (1980) Summer Work, v ní se autor soustředil na princip dvojdiálnosti, která nezakládá hierarchii, ale rovnováhu. Autor se intenzivně zabývá strukturou, tichem a vnitřním napětím, které se rodí z minimálních proměn.

Odklizený sólista

Několikanásobná rezidentka Institutu **Ostravské dny** Američanka Anna Heflin (1993) se inspirovala známou větou Milana Kundery „jednou je jako nikdy“. Novinka Einmal ist keinmal má demonstrovat unikátnost každého okamžiku. „Hudba je schopna ukázat, že žádný okamžik se nikdy přesně neopakuje,“ říká skladatelka.

Brit Richard Ayres (1965) popisuje svou skladbu No. 30 (NONcerto pro orchestr, cello a vysoký soprán) následovně: „Violoncellista se postupně ztrácí v gradaci orchestru a pokouší se zpívat, než je ‚odklizen‘ sérií glissand, končících drastickými údery do klavíru.“

Program po přestávce otevře Kotíkova skladba Fragment, která byla předmětem několikanásobné revize, již autor popisuje následovně: „Z původních sedmi set taktů jsem jich tři sta odstranil. Zbylý fragment se stal základem nové skladby – a nakonec i základem mého dalšího orchestrálního díla.“

Nonaah for Orchestra Roscoe Mitchell z roku 2023 má mnoho verzí. Posluchači si vyslechnou tu pro velký orchestr, vzniklou na popud Petra Kotíka a **festivalu Ostravské dny**.

Skladba Sweepers (1997) Alvina Luciera (1931–2021) vznikla též na objednávku Petra Kotíka a S. E. M. Ensemble. Lucier zde rozdělil orchestr na dvě části – smyčce, které se pohybují v jemných chromatických posunech, a dechy s vibrafony, jež udržují dlouhé tóny. Tóny se k sobě přibližují a zase se vzdalují a vytvářejí slyšitelné interference – podobně jako vítr v poli, jež se neustále proměňuje.

Zásadní Ostrava – New York, Bakla–Heflin–Ayres–Kotík–Mitchell–Lucier; 21. listopadu, 19.00, multifunkční sál DOX+.

„Z původních sedmi set taktů jsem jich tři sta odstranil. Zbylý fragment se stal základem nové skladby – a nakonec i základem mého dalšího orchestrálního díla.“

Zásadní Kotík opět v Doxu

Petr Kotík

FOTO MAFRA – MICHAL SVÁČEK

Chcete si udělat obrázek o tom, **co se děje v soudobé hudbě**? Vyrazte v pátek 21. listopadu na koncert sestavený ze šesti orchestrálních kompozic soudobých autorů do pražského Doxu.

MARTIN ZVĚŘINA

Petr Kotík na své každoroční podzimní hudební misi představuje Praze významné skladatele soudobé hudby, letos do pražského Doxu přiveze sebe. Koncert sice nese titul „Zásadní Ostrava – New York“, ale vlastně je bilancí. „Program koncertu nabízí jen velmi malou část z tvorby skladatelů, mladých i etablovaných, jejichž velká díla by bez osy Ostrava – New York neexistovala v podobě, v jaké je dnes známe,“ říká skladatel a iniciátor Ostravského centra nové hudby. Ovšem na začátku všeho stála Kotíkova iniciativa a byl to on, kdo svou aktivitou vytvořil hudební „osu“ mezi New Yorkem a Ostravou, a tedy i spolupůsobil její podobu.

Na co se můžete těšit? Na orchestr Prague Philharmonia, portugalskou koloraturní sopranistku Beatriz Gaudencio Ramos, violoncellistu Andreje Gála a dirigenty Petra Kotíka a Jiřího Rožně.

„Z původních sedmi set taktů jsem jich tři sta odstranil. Zbylý fragment se stal základem nové skladby – a nakonec i základem mého dalšího orchestrálního díla.“

”

V první části večera uslyšíte skladbu Petra Bakly (1980) *Summer Work*, v ní se autor soustředil na princip dvojdišnosti, která nezakládá hierarchii, ale rovnováhu. Autor se intenzivně zabývá strukturou, tichem a vnitřním napětím, které se rodí z minimálních proměn.

Odklizený sólista

Několikanásobná rezidentka Institutu Ostravské dny Američanka Anna Hefflin (1993) se inspirovala známostí větou Milana Kundery „jednou je jako nikdy“. Novinka *Einmal ist keinnmal* má demonstrovat unikátnost každého okamžiku. „Hudba je schopna ukázat, že žádný okamžik se nikdy přesně neopakuje,“ říká skladatelka.

Brit Richard Ayres (1965) popisuje svou skladbu *No. 30* (NONcerto pro orchestr, cello a vysoký soprán) následovně: „Violoncellista se postupně ztrácí v gradaci orchestru a pokouší se zpívat, než je „odklizen“ sérií glissand, končících drastickými údery do klavíru.“

Program po přestávce otevře Kotíkova skladba *Fragment*, která byla předmětem několikanásobné revize, již autor popisuje následovně: „Z původních sedmi set taktů jsem jich tři sta odstranil. Zbylý fragment se stal základem nové skladby – a nakonec i základem mého dalšího orchestrálního díla.“

Nonaah for Orchestra Roscoe Mitchella z roku 2023 má mnoho verzí. Posluchači si vyslechnou tu pro velký orchestr, vzniklou na popud Petra Kotíka a festivalu Ostravské dny.

Skladba *Sweepers* (1997) Alvina Luciera (1931–2021) vznikla též na objednávku Petra Kotíka a S.E.M. Ensemble. Lucier zde rozdělil orchestr na dvě části – smyčce, které se pohybují v jemných chromatických posunech, a dechy s vibrafony, jež udržují dlouhé tóny. Tóny se k sobě přibližují a zase se vzdalují a vytvářejí slyšitelné interference – podobně jako vítr v poli, jež se neustále proměňuje.

Zásadní Ostrava – New York,
Bakla-Hefflin-Ayres-Kotík-Mitchell-Lucier;
21. listopadu, 19.00, multifunkční sál DOX+.

číslo 44 • 8.-9. listopadu 2025

Víkend **DNES**

Dokonalá loupež

FEJETON • STR. 2

Po stopách losa Emila

Los na Šumavě, pejsek v metru,
ježek v domečku. Co mají
společného?

ROZHOVOR • STR. 4

Trenérka paměti

Boj s demencí seniorů:
jak oddálit nástup potíží
hrou a co dál funguje?

České sopky

Proč to u nás nesopí?
Česko je plné vulkánů,
sopkou byl kdysi i Říp.

PANORAMA • STR. 6

VÝLETNÍK • STR. 10

Beskyde, Beskyde

Rožnov i Frýdlant prominou,
jako „hlavní město Beskyd“
volíme Frenštát.

Zásadní Kotík opět v Doxu

Petr Kotík

FOTO MAIRA - MICHAL SVÁČEK

Chcete si udělat obrázek o tom, co se děje v soudobé hudbě? Vyrazte v pátek 21. listopadu na koncert sestavený ze šesti orchestrálních kompozic soudobých autorů do pražského Doxu.

MARTIN ZVĚŘINA

Petr Kotík na své každoroční podzimní hudební misi představuje Praze významné skladatele soudobé hudby, letos do pražského Doxu přiveze sebe. Koncert si nese titul „Zásadní Ostrava – New York“, ale vlastně je binární. Program koncertu nabízí jen velmi malou část z tvorby skladatelů, mladých i etablovaných, jejichž velká díla by bez osy Ostrava – New York neexistovala v podobě, v jaké je dnes známe. Fikci skladatel a iniciátor Ostravského centra nové hudby. Ovšem na začátku všeho stála Kotíkova iniciativa a byl to on, kdo svou aktivitu vytvořil hudební „osou“ mezi New Yorkem a Ostravou, a tedy spoluurčil její podobu.

Na co se můžete těšit? Na orchestr Prague Philharmonia, portugalskou kolonistickou sopranistku Beatriz Gaudencio Ramos, violoncellistu Andreje Gála a dirigenty Petra Kotíka a Jiřího Rozně.

„Z původních sedmi set taktů jsem jich tři sta odstranil. Zbylý fragment se stal základem nové skladby – a nakonec i základem mého dalšího orchestrálního díla.“

”

V první části večera uslyšíte skladbu Petra Baký (1980) *Summer Work*, v ní se autor soustředil na princip dvojdišnosti, která nezákládá hierarchii, ale rovnováhu. Autor se intenzivně zabývá strukturou, tichem a vnitřním napětím, které se rodí z minimálních proměn.

Odklizený sólista

Několikanásobná rezidentka Institutu Ostravské nové hudby Anna Hefflin (1993) se inspirovala známou větou Milana Kundery „jednou je jako nikdy“. Novinka *Einmal ist keinmal* má demonstrovat unikátnost každého okamžiku. „Hudba je schopna ukázat, že žádný okamžik se nikdy přesně neopakuje.“ říká skladatelka.

Brit Richard Ayres (1965) popisuje svou skladbu *No. 30* (NONcerto pro orchestr, cello a vysoký soprán) následovně: „Violoncellista se postupně ztrácí v gradaci orchestru a pokouší se zpívat, než je „odklizen“ sérií glissand, končících drastickými údery do klavíru.“

Program po přestávce otevře Kotíkova skladba *Fragment*, která byla předmětem několikanásobné revize, již autor popisuje následovně: „Z původních sedmi set taktů jsem jich tři sta odstranil. Zbylý fragment se stal základem nové skladby – a nakonec i základem mého dalšího orchestrálního díla.“

Nonaah for Orchestra Roscoe Mitchella z roku 2023 má mnoho verzí. Posluchači si vyslechnou tu pro velký orchestr, vzniklou na popud Petra Kotíka a festivalu Ostravské dny. Skladba *Sweepers* (1997) Alvinu Lucie (1931–2021) vznikla též na objednávku Petra Kotíka a S.E.M. Ensemble. Lucie zde rozdělil orchestr na dvě části – smyčce, které se pohybují v jemných chromatických posunech, a dechy s vibrafony, jež udržují dlouhé tóny. Tóny se k sobě přibližují a zase se vzdalují a vytvářejí slyšitelné interference – podobně jako vlny v poli, jež se neustále proměňují.

Zásadní Ostrava – New York, Bakia-Hefflin-Ayres-Kotík-Mitchell-Lucier; 21. listopadu, 19.00, multifunkční sál DOX+.

TIPY

Srdce Sněžky v Hradci

Slaví-li město typu Hradce Králové 800 let, je to problém. Hradec je symbolem moderny. Samotná budova muzea je první modernistickou stavbou u nás. Muzeum to řeší dvěma částmi. Výstava Ráj Králové ukazuje novější linii, třeba Srdce Sněžky, kámen vymešený speleology z nitra hory. Nebo sochu Krakonoše vyrobenou roku 1935 v začleňské porceláně. Nebo litinovou formu na bábovku z již zaniklé slévárny v Plíníkově. Pro fanoušky středověku je určena výstava Zrození měst. Probrá pět nejvýznamnějších – Hradec, Chrudim, Jaroměř, Vysoké Mýto a Nový Bydžov. Nabízí model středověké městské krajiny, průchod domem z té doby a též život na dvorcích za domy, včetně odpadních jímek i průřezu jednou z nich. To už je pro vyslovené fajnšmekry. **Zbyněk Petráček**

Ráj Králové, Zrození měst ve východních Čechách. Muzeum východních Čech v Hradci Králové. Do 1. 2., respektive do 26. 4. 2026.

Další skalp u pasu

Když se řekne skalpování, všichni si nejspíš představíme krvežíznivého indiána, který nožem nebo tomahavkem odřezává kčici usmrčené bílé tváře. Skalpovali se ale nevěnovali jenom severoameričtí domorodci: již eto dějepisu“ Hérodotos se v 5. stol. př. Kr. zmiňoval, že protivníci o vlasy připravovali už Skythové. Víme také, že k této kratochvíli docházelo i na Altaji nebo na Sibiři... a tím vším nás ve své nové knize provede etnolog Martin Rychlík, držitel Magnésie Litery za Dějiny lidí (2022), s jehož poučenými texty se pravidelně setkáváme i na stránkách Orientace. Díky jeho knihám tak známe nejen Dějiny vlasů (2018), ale nyní i dějiny toho, jak o ně někdy poněkud drasticky přicházíme. **David Lancz**

Martin Rychlík: Dějiny skalpování: Zakrvácené kčice, trofeje a významy. Vydalo nakladatelství Academia, Praha 2025. 416 stran.

Lizz Wright v Praze

Jedna z největších současných amerických zpěvaček s dokonale výrazným hlasem umně mixuje gospel, folk, blues, jazz i trochu popu. Její oduševnělé písně, mezi nimiž bývá prostor i na zajímavé coververze, vždy doprovází skvělá kapela, a každý koncert tak oslovuje všechny vrstvy publika včetně největších fajnšmekrů. Lizz Wright se narodila v rodině pastora, který ji přivedl ke gospelové hudbě. Na jazzovou scénu vstoupila v roce 2003, kdy vydala dobné obdivovaný debut *Salt*. S rostoucím podílem autorské tvorby se postupně stále více odhaloval zpěvaččin zcela mimořádný talent namíchaný originální barvou z celé palety stylů, převážně vycházejících z tzv. černé hudby. Do Prahy se Lizz Wright vrací po několika letech se zatím posledním albem *Shadow* z roku 2024. **Ondřej Bezr**

Lizz Wright, Praha, Palác Akropolis, 13. 11.

Brněnský Mozart

Janáčkovovo kvarteto je od roku 1947 skvělým reprezentantem Brna i moravské hudební tradice. Aktuálně hrají ve složení Miloš Vacek (t. housle), Richard Kružík (2. housle), Jan Řezníček (viola) a Lukáš Polák (violoncello). Pro milovníky „komoriny“ si připravil koncert tak oslovuje všechny vrstvy publika včetně největších fajnšmekrů. Wolfgang Amadeus Mozart, nahrávky vznikly v brněnském rozhlasovém studiu mezi lety 2020 až 2024 a jako hostující violisti si pozvali vskutku exkluzivní společnost, naše špičkové houslisty: Bohuslava Matouška, Jiřího Pospíchal, Libora Mešla, Františka Součka, Josefa Špačka a Jakuba Fišera. Na první poslech pochopíte, proč jsou tato díla oblíbená a často nahravána. Při virtuózní interpretu je škoda nahlížet jinak. **Martin Zvěřina**

Wolfgang Amadeus Mozart: Smyčcové kvintety; Janáčkovovo kvarteto, 3 CD Radioservis, 2025.

POSLEDNÍ SLOVO

Skyfall a létající Černobyl

Před pár dny to vypadalo, že Trump konečně pošle Zelenskému tomahavky, což dnes už zas tak nevypadá. Ale každopádně Putin zareagoval vítězoslavným zaryčením, že on má nové, záračné atomové zbraně Burevestniků a Poseidonů. Trump si poté neodpustil naznačit, že Spojené státy by vlastně mohly obnovit jaderné testy. Není to debata, o jejíž další rozvoj bylo co stát.

Nechme teď atomové torpédo Poseidon na pod hladinou a věnujme se atomové řízené střele s plochou dráhou letu 9M730 Burevestnik. Poprvé se o ní Putin nechal slyšet v roce 2018. Její záračnost spočívá v jaderném pohonu, který jí má umožnit prakticky neomezený dolet. Střela tak podle plánů umí kroužit nad zemí třeba pár let, přičemž může rychle měnit směr letu, takže klidně by mohla Spojené státy napadnout od jihu přes Mexiko, a ne podle tradičních scénářů nejprve cestou přes severní pól. Zatím Putin oznámil úspěšný let o délce 14 tisíc kilometrů, trávající 15 hodin.

Na jméno střely byl prý vnitř ruského ministerstva obrany vypsan vnitřní kon-

kurz a zvítězil název v Rusku velice adorané poemy Maxima Gorkého z roku 1901 Burevestnik. Český je to buřtík, mořský pták z řady trubkonosých. Gorkemu symbolizoval revoluční vzpoudu proti carskému režimu, takže nebylo divu, že se bolševičtí básně okamžitě chytily. Já jsem to slyšel v šesté třídě, když jsme se tu básně museli zapamatovat v originále (rusština byla od čtvrté třídy povinný předmět), a dodnes se mi nepodařilo uvodní verš vygumovat z hlavy: Nad sedmí rovninou mřija větr muči sobirajet...

Ale zpět, NATO, jak známo, dává všem zbraním jímých armád vlastní kódové názvy a Burevestnik dostal jméno SSC-X-9 Skyfall. Taký tady je kulturní odkaz, tenkrát na filmovou bondovku Skyfall z roku 2012, v níž titulní píseň zpíval Adele, která si k ní napsala i text. Stojí za to podívat se na závěrečné verše Gorkého poemy a refrén Adeliný písně.

Gorkij: Bouře! Brzy přijde bouře! Statečný buřtík se hrdě vznášej mezi blesky nad rozrušeným burčejícím mořem a prorok vítězství křičí: At bouře duje silněji!

Adele: Když nebe padá / když se nebe hroutí / zůstaneme zpřina stát / čelit tomu společně / At si nebe padne / zůstaneme zpřina stát.

Člověk nemusí být docent kulturní antropologie, aby mu došlo, v čem se ty dva světy, ruský a západní, zásadně liší.

Ale abych nekonečil zas moc pateticky, Burevestnik má v angličtině ještě jeden, alternativní název. Zmínil se o něm ve svém podcastu *Shield of the Republic* (Štít republiky) Eric Edelman, bývalý náčelník amerického ministra obrany a velvyslanec v Turecku a ve Finsku, takže dobře ví, co je Rusko zač. Neoficiálně se prý Burevestniku říká létající Černobyl (Little Flying Chernobyl). Putinovy záračné zbraně Edelmanovi přišli strach nenahánějící, o zahájení nových jaderných testů však nestojí. Já taky ne.

JAROSLAV VEIS

Časy se mění

Západ. Část světa, kterou tímhle slovem označujeme, vládne světu nejméně od 19. století. Ale od nového milénia si ujtujeme, že tento světový řád se může změnit. Čína a Indie mohou geopolitickým velmocenským postavením Západu totálně otřást. Britský historik Ian Morris v této knize upozorňuje, že klíčem k nadvládě Západu nebyla kultura nebo výjimečné výkony jedinců, ale geografie, která určovala, jak si lidé uměli poradit s nedostatkem surovin, nemocemi, migrací nebo proměnami klimatu. A dodává, že svět se bude měnit dál. **David Lancz**

Ian Morris: Proč Západ vládne... zatím: Co minulost říká o naší budoucnosti. V překladu Svavaty Kučerové vydala nakladatelství Argo/Dokofán, Praha 2025. 640 stran.

Beneš a Duka

Příští sobotu budeme ukládat do země ostatky kardinála Dominika Duky, muže, o němž současný provinciál Lukáš Fojm praví: „Pohyboval se na tenkém ledě spolupráce církve a veřejného života, kde se mu ne vše povedlo, ale nepochybují, že měl mnoho dobrých cílů, o kterých nevíme.“ A kromě Dukova odkazu se podíváme o 80 let zpět: Petr Piňhart tvrdí, že Edvard Beneš byl zrádce, který po roce 1945 přenechal republiku komunistům, nebo se hlásí k tezi Jana Urbana, že třetí republika byla fašistickým státem. Mnohé teze bohůž postarádají vědeckou uměřeností, na kterou jsme byli v jeho textech dříve zvyklí,“ píše historik Jan Bureš.

Petr Kamberský

K vašim rukám od časného rána 15. listopadu

